

der er usundt, men jeg vil gerne høre, om den holdning til restkoncentrationer af pesticider også gælder restkoncentrationer af de naturlige pesticider.

Det er jo sådan, at man kan gå to veje. Man har den mulighed, som økologerne bruger, nemlig at arbejde på at få nogle planter, der virkelig er resistente. Vi har nogle planter, der producerer nogle naturlige pesticider, og det måler vi jo ikke for. Vi har ca. 10.000 forskellige slags naturlige pesticider, og jeg vil høre, om det også er noget, som vi skal til at arbejde med, sådan at vi ser på det i en bred toksikologisk forståelse, eller om det bare handler om, at hvis planterne gør det selv, er det godt, og hvis vi gør det, er det skidt.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det er da klart, at vi er interesseret i at undgå indholdsstoffer i fødevarer, som er giftige, og som er skadelige for miljø og mennesker, uanset om det er kunstigt fremstillede kemikalier eller det er naturlige giftstoffer.

Jeg tror bare, man skal være opmærksom på, at de planter, som udvikler forskellige modstandsstoffer over for svampeangreb, insekter og dyr, der vil spise dem osv., har haft de pågældende stoffer i århundreder og årtusinder. Derfor er der en sandsynlighed for, at man har fundet ud af, hvad det er for nogle planter, der er skadelige, og har undgået at bruge dem.

Der er nogle planter, vi alle sammen ved vi skal holde os fra, fordi de er erkendt meget giftige. Her tror jeg, at der har udviklet sig en naturlig anvendelse af de pågældende planter, der gør, at problemet ikke nødvendigvis er så stort. Men det skal ikke stille sig i vejen for, at vi så også kunne regulere for det, hvis der er anledning til at undersøge, om der er den type af stoffer, som vi ikke er opmærksomme på, naturligvis ikke.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Det glæder mig, at hr. Jørn Jespersen har den helhedsvurdering af tingene. Men jeg hæftede mig også ved, at hr. Jørn Jespersen vurderede, at der var nogle planter, som vi nærmest sådan havde vænnet os til at spise med de resistensstoffer, som den type planter plejer at levere. Og så er det jo nærliggende, at vi også i vores udvikling af sprøjtemidler nærmer os det, som vi har vænnet os til at spise. Så der altså er nogle

muligheder for at bruge kemiske stoffer, som vi ligesom har vænnet os til.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jamen jeg afviser jo heller ikke, at det kan være en relevant diskussion. Jeg tror bare ikke, at der i det, fru Helga Moos siger, er helt proportion mellem tingene.

Hvis man ser på, hvad der er kommet frem af eksempler på, at planter og frugt, som vi har spist som fødevarer i mange år, lige pludselig har vist sig at være giftige, uden at vi vidste det, er der vistnok relativt få eksempler på det. Hvis vi derimod ser på, hvad vi har godkendt af kunstigt fremstillede kemikalier i tryk forvisning om, at de ikke var farlige, og som vi efterfølgende har måttet forbyde og trække tilbage, fordi de efter 10, 20, 30 år viste sig at være uhyre giftige for miljø og for mennesker, så tror jeg stadig væk, at den altovervejende del af problemet ligger hos de kunstigt fremstillede kemikalier.

Dér, hvor det måske kunne blive en mere relevant diskussion, er ved nogle af de nye gensplejsede planter, hvor den egenskab, man splejser ind, er en øget modstandskraft, som er rettet mod en enkelt skadevolder, men som viser sig at have langt mere vidtrækkende og alvorlige konsekvenser. Jeg tror, at vi ved de såkaldt naturlige egenskaber – så kan man diskutere, om gensplejsede egenskaber, der er taget fra en plante og ført ind i en anden, er naturlige – kan rende ind i nogle ganske store problemer. Så hvis det er det, Venstre er optaget af, er vi også meget parate til en diskussion om denne problemstilling.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Jeg synes, det lyder spændende, for når vi skal i gang med GMO, bliver vi selvfølgelig også nødt til at tage stilling til de spørgsmål.

Med hensyn til hvad der er giftigst, om det er det, vi hælder på planterne, plantebeskyttelsesmidler, eller om det er det, som planterne selv laver, fremgår det tydeligt af den rapport fra 1998, der handler om, hvorvidt vi skulle lægge om til økologi, og hvad det ville koste – nu kan jeg ikke lige huske, hvad den hedder – at der er over, mener jeg, 20 dødsfald om året på grund af naturlige planteforgiftninger, og at der var en margin på 1.000 ned til forgiftninger i forbindelse med pesticider. Så der er virkelig forskel, det er de naturlige plantestoffer, der er farligst.